ΓΙΑ ΝΑ ΠΕΡΝΑ Η ΩΡΑ

ΧΙΛΙΑ ΔΥΟ

Στὴν περιφέρεια Γκλόουτσεστερ τῆς Ἀγγλίας βρίσκεται μιὰ μικρὴ λιμνοῦλα, στὴν ὁποία ὥς τώρα δὲν εἶχε δώσει κανένας ἐξαιρετικὴ προσοχή. Ἡ λίμνη ὅμως αὐτὴ θὰ γίνῃ στὸ ἑξῆς ξακουστὴ ὁ' ὅλη τὴν ὑφήλιο, καὶ θὰ κάνη πλουσίους τοὺς κατοίκους τῶν πέριξ, χάρις στὰ νερά της, ποὺ ὅπως ἀνεκαλύφθη τελευταῖα, ἔχουν μιὰ θαυματουργὸ ἰδιότητα. Ὅποιος λούζεται σ' αὐτά, ἔστω καὶ ἂν εἶνε γέρος, τὸ δέρμα του γίνεται ἀμέσως ἀροσερό, ἡ σάρκες του δυναμώνουν καὶ ἐξαφανίζονται ὅλες ἡ ρυτίδες του, ὅσο πολλὲς κι' ὁσοδήποτε βαθιὲς κι' ἂν εἶνε !...

Πλῆθος φυσιολόγων καὶ χημικῶν συνέρρευσε κατόπιν αὐτοῦ στὸ Γκλόουτσεστερ γιὰ νὰ κάνουν ἀναλύσεις χημικὲς καὶ νὰ ἰδοῦν τί συστατικὰ περιέχει τὸ θαυματουργὸ αὐτὸ νερό, τὸ ὁποῖο δικαίως πρέπει νὰ ὀνομασθῆ «Ἐλιξήριο τῆς Νεότητος».

***

Κοντὰ στὰ πετρελαιορυχεῖα Φάντζο τῆς Τσεχοσλοβακίας διεπράχθη πρὸ δύο ἑβδομάδων ἕνα ἀποτρόπαιο ἔγκλημα. Ἕνα βράδυ, κοντὰ στὰ ἐργοστάσια, βρέθηκε σκοτωμένος ἕνας εἰσπράκτωρ τῆς ἑταιρείας ὀνόματι Βέντζελ Ζιροῦζεκ ἡλικίας 44 ἐτῶν. Οἱ δολοφόνοι τὸν εἶχαν πνίξει μὲ σχοινὶ καὶ τοῦ εἶχαν δέσει τὰ χέρια καὶ τὰ πόδια.

Τὸ ἀπόγευμα, λίγο πρὸ τῆς δολοφονίας του, ὁ Ζιροῦζεκ εἶχε ἐξαργυρώσει στὴν Τράπεζα ἕνα τσὲκ τῆς ἑταιρείας 140 000 τσεχοσλαβικῶν κορωνῶν, ἀπ' τὶς ὁποῖες δὲ βρέθηκε οὔτε πεντάρα ἀπάνω του.

Ὅλη ἡ χωροφυλακὴ τῶν πέριξ κινητοποιήθηκε ἀμέσως μετὰ τὸ ἔγκλημα, χωρὶς ὅμως νὰ κατορθώσῃ νὰ πιάσῃ τοὺς δολοφόνους.

Ξαφνικὰ ὅμως ὁ διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας ἔστειλε καὶ συνέλαβε τὴ γυναίκα τοῦ δολοφονηθέντος, τὴν κόρη του ἡλικίας 18 ἐτῶν καὶ τὸν ἀρραβωνιαστικό της.

Τί στοιχεῖα εἶχε ἐναντίον τους ἡ Ἀστυνομία γιὰ νὰ τοὺς συλλάβῃ ; Ἄγνωστον. Τὸ βέβαιο εἶνε ὅτι μετὰ τὴ σύλληψι, ἡ κόρη τοῦ δολοφονηθέντος ὡμολόγησε ὅτι πράγματι αὐτὴ μὲ τὴ μητέρα της καὶ τὸν ἀρραβωνιαστικό της εἶχαν σκοτώσει τὸ δυστυχῆ πατέρα της...κατόπιν ὑποδείξεως τοῦ ἰδίου !...

Ὁ Βέντζελ Ζιροῦζεκ, ὅταν διετάχθη νὰ πάη στὴν Τράπεζα γιὰ νὰ εἰσπράξῃ τὶς 140 χιλιάδες κορῶνες, πέρασε πρῶτα ἀπ' τὸ σπίτι του. Ἐκεῖ συνεννοήθηκε μὲ τὴ γυναίκα του, τὴν κόρη του καὶ τὸ γαμβρό του, τοὺς ὁποίους συμβούλευψε νὰ τὸν περιμένουν μετὰ τὴν ἔξοδό του ἀπ' τὴν Τράπεζα ὁ' ἕνα ἀπόμερο μέρος, ἐφοδιασμένοι μὲ σχοινιά. Ἐκεῖ —τοὺς εἶπε— θὰ τοῦ ἔδεναν τὰ χέρια καὶ τὰ πόδια, θὰ τοῦ περνοῦσαν κι' ἕνα σχοινὶ στὸ λαιμό; γιὰ νὰ φανῆ ὅτι τὸν συνέλαβαν μὲ μεξικανικὸ λάσσο, καὶ θὰ τοῦ ἔπερναν ὅλα τὰ λεφτά. Ὅταν ἔπειτα θὰ τὸν ἔβρισκαν ἔτσι δεμένο, αὐτὸς θὰ ἔλεγε πῶς τὸν λήστευσαν ἄγνωστοι τοὺς ὁποίους δὲν εἶχε κατορθώσει ν' ἀναγνωρίση. Ἔτσι θὰ κρατοῦσε τὶς 140 χιλ. καὶ θὰ γινότανε πλούσιος.

Τὸ σχέδιό του ἐφημόσθη, ὅπως τὸ εἶχε κανονίσει μὲ μιὰ μικρὴ ὅμως καὶ οὐσιώδη διαφορά. Οἱ συνεργοί του, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶχαν συνειθίσει σὲ δολοφονίες, οὔτε εἶχαν ἐξασκηθεῖ νὰ χρησιμοποιοῦν τὸ λάσσο, ὅταν τοῦ τὸ πέρασαν στὸ λαιμό, ταραγμένοι ἀπ' τὴ συγκίνησί τους, τὸ ἔσφιξαν περισσότερο ἀπ' ὅτι ἔπρεπε καὶ τὸν ἔπνιξαν !... Φυσικά, ἔπειτα ἀπ' ὅτι συνέβη, δὲν μποροῦσαν νὰ ὁμολογήσουν τὸ ἔγκλημά τους.

Ἡ κόρη του ὅμως, ἡ ὁποία ἔφερε βαρειὰ στὴ συνείδησή της τὸ ὅτι σκότωσε μὲ τὰ χέρια της τὸν ἴδιο τὸν πατέρα της, τὰ μαρτύρησε ὅλα.

γυναίκα μεταξὺ τῶν ἐργατικῶν τάξεων. Εἶνε ὅλες μαραμένες καὶ ρυτιδωμένες, καὶ δὲν ἔχουν διόλου ἔκφρασι. Εἶνε δὲ ξανθὲς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον.

Ἀντιθέτως στὶς Χῶρες τῶν μελαχροινῶν γυναικῶν καὶ ἰδίως στὴν Ἰταλία καὶ τὴν Ἱσπανία βλέπετε ἀνθοπώλισσες καὶ ὀπωροπώλισσες, ποὺ νομίζετε πῶς βγῆκαν ἀπὸ εἰκόνες τοῦ Ραφαὴλ καὶ τοῦ Μουρίλλο.

Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ἡ μελαχροινὴ ὠμορφιὰ βαστέει περισσότερο καὶ στὴ στέρησι καὶ στὰ χρόνια !

***

Ὅταν μιὰ φορά, σὲ κάποια φιλική συγκέντρωση στὴν Κρήτη, ὑπεβλήθη ἡ ἴδια ἐρώτησις στὸ Βενιζέλο, ἀπήντησε :

—Περισσότερο ἀπὸ ὅλες μοῦ ἄρεσε ἡ...γυναῖκα μου !

Κι' εἶχε πράγματι μιὰ μεγάλη εἰκόνα της, ἐπάνω ἀπὸ τὸ γραφεῖο του.

Κι' ὅταν, σὲ στιγμὲς ἐλεύθερες ἀπὸ πολιτικὲς σκοτοῦρες, ἠρωτήθη σχετικῶς καὶ ὁ μακαρίτης ὁ Γούναρης ἀπήντησε :

— Γιὰ μένα τὸ καλύτερο θηλυκὸ μὲ τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ συνδέεται ὁ πολιτικός, εἶνε ἡ...ἀγαμία !

Ο ΕΙΔΙΚΟΣ

ΤΑ ΠΑΡΑΔΟΞΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΕΝΑΣ ΝΕΟΣ ΙΩΝΑΣ

Ἡ φαλαινοθηρὶς «Ἀστὴρ τῆς Ἀνατολῆς». Τὸ κυνῆγι τῆς φάλαινας. Μιὰ βάρκα ἀναποδογυρίζεται καὶ ἕνας ναύτης γίνεται ἄφαντος. Στὸ στομάχι τοῦ κητους. Ἡ ἀπροσδόκητη ἀνακάλυψις. Ἡ ἀπίστευτη περιπέτεια τοῦ ναύτου Τζαίημς. Πῶς τὴν διηγεῖται ὁ ἴδιος. κ.τ.λ.

Περὶ τὰ τέλη τοῦ 1891, ἡ ἀγγλικὴ φαλαινοθηρὶς «Ἀστὴρ τῆς Ἀνατολῆς» ἔπλεε κοντὰ στὰ νησιὰ Φάλληαντ τοῦ Ἀτλαντικοῦ, ψάχνοντας γιὰ φάλαινες. Εἶχε καμμιὰ δεκαπενταριὰ ἡμέρες ποὺ ἔπλεε στὰ νερὰ ἐκεῖνα, χωρὶς νὰ συναντήσῃ οὔτε ἴχνος φαλαίνης ὅταν, ξαφνικά, ἕνα ἀπόγευμα, ὁ ναύτης ποὺ φρουροῦσε στὴν πρῶρα εἰδοποίησε πῶς εἶχε φανεῖ μιὰ φάλαινα, σὲ ἀπόστασι τριῶν μιλλίων ἀπ' τὸ καράβι.

Ἀμέσως ὁ πλοίαρχος διέταξε νὰ κατεβάσουν στὴ θάλασσα δυὸ βάρκες μὲ δυὸ ναῦτες στὴν καθεμία καὶ νὰ τραβήξουν κατευθεῖαν πρὸς τὸ θαλάσσιο κῆτος. Ἐπρόκειτο πράγματι γιὰ μιὰ φάλαινα ἐξαιρετικοῦ μεγέθους. Ἡ δυὸ βάρκες τὴν διπλάρωσαν ἀμέσως καὶ οἱ ναῦτες τους ἄρχισαν νὰ ρίχνουν κατεπάνω της τὰ καμάκια τους. Ἔπειτα ἀπὸ ἀρκετὲς ἀνεπιτυχεῖς καμακιές, ἕνας ναύτης τὴν πέτυχε ἐπιτέλους μὲ τὸ καμάκι του καὶ τὴν ἐπλήγωσε θανάσιμα: Τότε οἱ δυὸ βάρκες πλησίασαν ἀκόμη περισσότερο τὸ κῆτος καὶ οἱ ναῦτες ἄρχισαν νὰ τὸ χτυποῦν ἀπὸ κοντὰ μὲ τὰ καμάκια τους γιὰ νὰ τὸ ἀποτελειώσουν. Ἡ φάλαινα ὅμως τότε ὀκριβῶς ἄρχισε νὰ αἰσθάνεται τοὺς πόνους τῆς πρώτης πληγῆς της καὶ ἐξαγριωμένη χτύπησε μὲ τὴν οὐρά της τὰ νερὰ μὲ τέτοια δύναμη ποὺ ἄνοιξε μιὰ ὁλόκληρη ἄβυσσο πίσω της. Μὲ τὸ χτύπημα αὐτὸ ἡ μιὰ βάρκα ἀναποδογυρίστηκε καὶ οἱ δυὸ ναῦτες της βρέθηκαν μέσ' στὴ θάλασσα. Ὁ ἕνας ἀπ' τοὺς δυὸ πνίγηκε σχεδὸν ἀμέσως. Ὁ ἄλλος ὅμως, ποὺ τὸν ἔλεγαν Τζαίημς Μπάρτλεῦ, ἔγινε ἄφαντος.

Οἱ ναῦτες τῆς ἄλλης βάρκας ποὺ δὲν μποροῦσαν φυσικὰ νὰ ψάχνουν ἐπ' ἄπειρο μέσ' στὸν ἀπέραντο ὠκεανὸ γιὰ νὰ βροῦν τὸ χαμένο σύντροφό τους, ἔδεσαν τὴν φάλαινα ἀφοῦ τὴν ἀποτελείωσαν, μὲ δυνατὰ παλαμάρια στὴ βάρκα τους καὶ σιγὰ - σιγὰ τὴν τράβηξαν πρὸς τὴν φαλαινοθηρίδα.

Ἐκεῖ οἱ ἄνδρες τοῦ πληρώματος μὲ τὰ εἰδικὰ μαχαίρια καὶ τ' ἄλλα σύνεργά τους ἄρχισαν νὰ τὴν κομματιάζουν. Δούλεψαν ἔτσι ὅλο τὸ ἀπόγευμα καὶ τὸ περισσότερο μέρος τῆς νύχτας. Ἔπειτα ἔδεσαν τὴν φάλαινα στὰ πλευρὰ τοῦ πλοίου καὶ πῆγαν νὰ κοιμηθοῦν, ἀφοῦ ἄφησαν στὸ κατάστρωμα τὴ συνειθισμένη βάρδια γιὰ νὰ ἐπιβλέπη τὴν πορεία τοῦ πλοίου.

Τὴν ἄλλη μέρα, ὅταν ξημέρωσε, τὸ πλήρωμα τοῦ ἰστιοφόρου ἄρχισε πάλι τὴ δουλειά του. Ξεχώρισε ἀπ' τὸ ὑπόλοιπο σῶμα τοῦ κήτους τὸ στομάχι του καὶ τὸ τράβηξε πρὸς τὰ ἐπάνω γιὰ νὰ τὸ ἀνεβάση στὸ κατάστρωμα.

Ἀλλά, μόλις τὸ ἀπόθεσαν στὸ κατάστρωμά, οἱ ναῦτες εἶδαν κατάπληκτοι, ὅτι μέσα στὸ στομάχι, ὑπῆρχε ἕνας περίεργος ὄγκος...

Μὲ δικαιολογημένη λοιπὸν περιέργεια οἱ ναῦτες ἄρχισαν νὰ τὸ κόβουν μὲ προσοχὴ καὶ τότε βρῆκαν μέσα ποιὸν νομίζετε ; Τὸν Τζαίημς Μπάρτλεῦ, τὸν συνάδελφό τους ποὺ εἶχε ἐξαφανισθῆ τὴν προηγούμενη μέρα μὲ τὸ ἀναποδογύρισμα τῆς βάρκας !

Τὸν ἐξάπλωσαν ἀμέσως στὸ κατάστρωμα καὶ ρίχνοντας ἀπὸ πάνω του ἄφθονο θαλασσινὸ νερό, τὸν ἔφεραν στὶς αἰσθήσεις του.

Ὁ ἄτυχος αὐτὸς ναύτης ἔμεινε δυὸ ὁλόκληρες ἑβδομάδες στὸ κρεββάτι ἄρρωστος βαρειά, παλεύοντας μεταξὺ ζωῆς καὶ θανάτου.

Τὴν τρίτη τέλος ἑβδομάδα ἡ κατάστασίς του ἄρχισε νὰ καλυτερεύη καὶ ἔπειτα ἀπὸ λίγες μέρες ἔγινε τελείως καλά. Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ «Ἀστὴρ τῆς Ἀνατολῆς» εἶχε ξαναγυρίση στὴν Ἀγγλία, ὅπου ἡ παράξενη κι' ἀπίστευτη περιπέτεια τοῦ Μπάρτλεῦ ἐπροξένησε πάταγο. Πολλοὶ ἀπ' τοὺς μεγαλειτέρους γιατροὺς καὶ φυσιολόγους τῆς Ἀγγλίας ἔτρεξαν νὰ τὸν ἰδοῦν καὶ νὰ τὸν ρωτήσουν γιὰ τίς λεπτομέρειες τῆς περιπετείας του καὶ τῆς ζωῆς του μέσα στὸ στομάχι τοῦ τρομεροῦ κήτους.

Ὁ Μπάρτλεῦ τοὺς διηγήθηκε πῶς μόλις βρέθηκε μέσ' στὸ στομάχι τῆς φάλαινας κατάλαβε ἀμέσως ποῦ βρισκόταν καὶ αἰσθάνθηκε τόσο μεγάλον φόβο ὥστε λιποθύμησε. Ἐν τούτοις, καὶ μέσ' στὴ λιποθυμία του ἐκείνη, ἀνέπνεε κανονικὰ καὶ δὲν ἔννοιωθε καμμιὰ ἔλλειψι ἀέρος. Θὰ μποροῦσε νὰ ζήση ἐκεῖ ὥσπου νὰ ἐξαντληθῆ τελείως ἀπ' τὴν πείνα.

«Ὅταν ἀναποδογυρίστηκε ἡ βάρκα, εἶπε, σχεδὸν ἀμέσως κατάλαβα πῶς ἔμπαινα σὲ κάποια στοὰ μὲ μαλακὰ σχετικῶς τοιχώματα, στὴν ὁποία βασίλευε ἀπόλυτο σκοτάδι. Ἐννοιωθα κάτι νὰ κουνιέται γύρω μου, κάτι ποὺ δὲν μποροῦσα νὰ καταλάβω τί ἦταν καὶ νὰ μὲ σπρώχνη διαρκῶς πρὸς τὰ κάτω, ἕως ὅτου δὲν ὑπῆρχε πειὰ μέρος γιὰ νὰ προχωρήσω. Τότε ἄπλωσα τὰ χέρια μου κ' ἔπιασα μιὰ οὐσία μαλακή. Κατάλαβα ἀμέσως πῶς βρισκόμουν στὴν κοιλιὰ τῆς φάλαινας καὶ λιποθύμησα...»